

ПОЖИДАЄВ Микола Юрійович
старший викладач кафедри спеціальної
фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ КУРСАНТІВ ДО САМОСТІЙНИХ ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНИМИ ВПРАВАМИ

Готовність до спортивної діяльності передбачає наявність стосунків і формування таких якостей особистості, які забезпечують можливість усвідомлено й компетентно виконувати діяльність. Сутність готовності курсанта до спортивної діяльності визначається суперечностями, які є як у самій педагогіці, так і у внутрішньому світі курсанта. У науковій літературі готовність курсанта до діяльності характеризується досить складним змістом та структурою й уключає психологічну, науково-теоретичну, практичну, психофізичну та фізичну готовність. Психологічна готовність розкриває мотиваційно-ціннісне ставлення курсанта до діяльності. Зміст процесу його формування пов'язаний із перетворенням суспільно значимих цілей діяльності в особистісно значимі. Це залежить від рівня основних потреб, інтересів, ідеалів, мотивів. Готовність як психічний стан особистості – це внутрішнє налаштування на певну поведінку під час виконання спортивних і педагогічних завдань, установка на активну й цілеспрямовану діяльність.

Стан готовності визначається розумінням завдань, усвідомленням відповідальності, бажанням досягнути успіху. Науково-теоретична готовність характеризується наявністю певного обсягу суспільних, психолого-педагогічних, медико-біологічних і спеціальних знань. Знання виступають і передумовою, і засобом, і результатом творчості. Практична готовність пов'язана з наявністю в курсантів сформованих умінь і навичок. Зміст умінь показують, що в курсантів простежено тісний взаємозв'язок між фізичною підготовленістю та володінням]5; 7; 8; 9[складається зі специфічних рухових та

власне педагогічних. Фізична готовність визначається відповідністю стану здоров'я й фізичного розвитку до діяльності. Наукові дослідження руховими вміннями й навичками. Отже, готовність курсантів до самостійних занять фізичними вправами – інтегроване утворення, що містить у собі низку компонентів, адекватних вимогам, змісту й умовам діяльності. Рівень особистісної готовності складається з інтересу, усвідомлення особистісної та суспільної значущості діяльності, прагнення оволодіти технологіями діяльності; повноти й глибини знань, сформованості вмінь і навичок, уміння їх використовувати в практичній діяльності. Завдання навчальної діяльності курсантів полягають у формуванні мотиваційно-ціннісного, когнітивного, операційно-змістового та фізичного компонентів готовності курсантів до самостійних занять фізичними вправами. Готовність до спортивної діяльності передбачає наявність стосунків і формування таких якостей особистості, які забезпечують можливість усвідомлено й компетентно виконувати діяльність [1].

Сутність готовності курсанта до спортивної діяльності визначається суперечностями, які є як у самій педагогіці, так і у внутрішньому світі курсанта. У науковій літературі готовність курсанта до діяльності характеризується досить складним змістом та структурою й включає психологічну, науково-теоретичну, практичну, психофізичну та фізичну готовність.

Психологічна готовність розкриває мотиваційно-ціннісне ставлення курсанта до діяльності. Зміст процесу його формування пов'язаний із перетворенням суспільно значимих цілей діяльності в особистісно значимі. Це залежить від рівня основних потреб, інтересів, ідеалів, мотивів.

Готовність як психічний стан особистості – це внутрішнє налаштування на певну поведінку під час виконання спортивних і педагогічних завдань, установка на активну й цілеспрямовану діяльність.

Стан готовності визначається розумінням завдань, усвідомленням відповідальності, бажанням досягнути успіху. Науково-теоретична готовність характеризується наявністю певного обсягу суспільних, психолого-педагогічних, медико-біологічних і спеціальних знань. Знання виступають і

передумовою, і засобом, і результатом творчості. Практична готовність пов'язана з наявністю в курсантів сформованих умінь і навичок [2].

Зміст умінь показують, що в курсантів простежено тісний взаємозв'язок між фізичною підготовленістю та володінням]5; 7; 8; 9[складається зі специфічних рухових та власне педагогічних. Фізична готовність визначається відповідністю стану здоров'я й фізичного розвитку до діяльності. Отже, готовність курсантів до самостійних занять фізичними вправами – інтегроване утворення, що містить у собі низку компонентів, адекватних вимогам, змісту й умовам діяльності. Рівень особистісної готовності складається з інтересу, усвідомлення особистісної та суспільної значущості діяльності, прагнення оволодіти технологіями діяльності; повноти й глибини знань, сформованості вмінь і навичок, уміння їх використовувати в практичній діяльності. Завдання навчальної діяльності курсантів полягають у формуванні мотиваційно-ціннісного, когнітивного, операційно-змістового та фізичного компонентів готовності курсантів до самостійних занять фізичними вправами.

Використана література:

1. Булатова М. Здоров'я і фізична підготовленість населення України / М. Булатова, О. Литвин. *Теорія і методика фізичного виховання і спорту*. 2004. № 1. С. 3-9.
2. Захожий В.В. Методика формування готовності курсантів до самостійних занять фізичними вправами. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві*. 2010. № 2. С. 33–37.